

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

N:r 44 (619).

LÖRDAGEN DEN 3 JUNI 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. ... > 5: IDUNS MODETIDN. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPNA KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÄNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
---	---	---	---	--

VÅRA DANSKA TEATERGÄSTER.

Hansen & Weller foto.

BETTY HENNING.

ATT LEDSA GA fru Betty Hennings bild med någon text är egentligen öfverflödigt. Det är nog ännu i friskt minne, huru hastigt den danska konstnärinnan för tio år sedan eröfrade Stockholms publik. Hennes oförlikneliga Nora, gifven med den finaste anslutning till skaldens intentioner, hennes med så lidelsefull intensitet framställda Anna Hjelm, hennes blixtrande spirituella Cyprienne höra ej till de sceniska skapelser, som glömmas. Öfver allt hvad hon gör breder sig samma prägel af artistisk sam-

vetsgrannhet, fördjupadt detaljstudium och säkert, fullständigt behärskande af de sceniska uttrycksmedlen.

Vid sina tidigare besök spelade fru Hennings bland svensk omgivning. Denna gång kommer hon att uppträda med en trupp af danska artister, bland hvilka flere åtnjuta ett godt namn på danska tiljor. Särskildt fru Anna Larssen, hvars bild ses här nedan, hör till Köpenhamnsscenen mest uppburna och lofvande yngre talanger. Hennes spåda, lilla figur och det förtjusande ansiktet med de stora ögonen stämma genast åskådaren sympatiskt, och därtill kommer ett ingenuetemperament, så äkta och friskt, att det söker sin like. Vår svenska scen besitter ej någon ung skådespelerska, som åt vissa roller skulle kunna förläna den charme Anna Larssen skänker dem.

Stockholms teaterpublik är i regeln minnesgod och den har många gånger längtat att få återse fru Hennings. Återseendets glädje kan endast ökas genom att vi nu få göra bekantskap med ännu några artister från Kongens Bye. Och att Danmarks främsta skådespelerska bland dem, som nu fylla det fack, hvori hon själf begynte, för med sig en af de mest begåfvade och intagande är dess mer erkännansvärdt, då man besinnar, hur försiktiga somliga stora stjärnor i den vägen äro. Men den sortens försiktighet skulle ej anstått Betty Hennings.

P. S.

MAJNATT.

DET ÄR EN SÄRLA, vår ljum aftonväkt,
hvars timmar ljudlöst emot natten stupa,
i västerns haf är solens låga släckt,
och eterklar står himlens bleka kupa.
Ej rör en vindfläkt björkens spåda blad,
ej hörs en fågel i dess löfhvalf drilla,
och sakta faller daggens pärlkaskad
att ängens törst med ljuflig svalka stilla.

Jag signar dig, du tysta majnattsblund.
Den åtrå, som jag djupast när, du gömmer,
du lär mig tro, att världen en sekund
sin bittra strid, sin heta oro glömmet.
När i din famn du hvilat mig beskär,
inför din hvita ro jag känner vika
allt mörker, som mitt hjärta innerst bär
till minne af hvart hopp det sett sig svika.

Från stoffet höjer du min tankes färd
och låter mig i ljusa syner ana
förklaringsglansen från en högre värld
där bortom gränsen för min dunkla bana.
Du väcker upp en längtan i min själ,
att, när en gång jag flyr från världens vimmel,
jag finge säga lifvet mitt farväl
med blicken sträckt mot vårens drömlå himmel.

E. N. SÖDERBERG.

P. L. Petersen foto.

ANNA LARSSEN.

TILL HEMMEN I SKOG, PÅ ÄNG,
VID SJÖ!

DÅ NU VÅREN ter sig för ögat med all sin ljusa fägring och hela naturen liksom ropar sitt: kom, se och njut! då rustar sig också mänskligheten så långt och godt sig göra låter att möta detta. Hur mångas hopp, som därunder väckes och näres, är icke godt att räkna, men väckt är emellertid förtröstan, att sol och sommarfägring skola ge kropp och sinne spänstighet, mod och glädje, ett slut på krämpor och olust, lugn och frid åt pinade själar, som kanske frestats att i gångna mörka och kulna da'r se allt för mycket svart i svart.

Vår tid gör mycket, som är erkännande värdt, för äfven de ringas och betrycktas nytta och glädje. Nu arbetas för att få till stånd skollofskolonier, så många som möjligt, för skrofulösa barns vård, för sömmerskornas uppehåll på landet o. s. v. Äfven de större städernas affärer lämna ledighet och medel åt sina biträden för någon tids vistelse utom stadens hank och stör. Allt detta är både godt och glädjande, men likväl icke allt, som ännu kan göras i denna riktning. Där återstår för mången enskild allt, hvad som ligger inom rämärket för de egna kretsarne. Därvidlag behöfver ännu eftertanken väckas, en och annan uppoffring göras för att bereda än fleres nytta och glädje af en vistelse ute i naturens sköte. Ty många, många finnas, som väl också glädjas åt våren och sommaren, men glädjas med vemod i hjärtat, därför att för dem icke någon hvila gifves från omsorger och bekymmer, intet tillfälle att öka krafterna och höja sinnet. Och hvarför så? Jo, helt enkelt af brist på medel för en utflykt ur boet och från instängda, kanske tunga förhållanden. Men hvar taga mynt i en tillvaro, där snart sagdt allt måste på öret räknas ut?

Dock, från dessa många, många hem i skog, på äng, vid sjö, liksom från alla, som hafva medel bekosta sig dyrbara sommarnöjen, må hjälpen komma till dem, som själfva icke ha råd bestå sig några veckors eller dagars sommarfröjd, fria från allt hvad bekymmer och brödomsorger heter. Tänken efter, om icke inom hvarje krets finnas några vänner eller bekanta, som icke ha det så godt i ekonomiskt afseende, men likvisst kunna vara i stort behof af en sommarhvilas glädje, lika mycket, kanske mer än I, som hafven råd att flytta ut vid sommarens inbrott och njuta af ren välgörande luft och den skönhet, en lifgivande sol framlockar omkring oss. Tänken efter, I alla i dessa hem, där den fria bygdens och hafvets renhet och friskhet skänka lisa i kvafva sommardagar, om I icke därinne i stadens kvalm och damm han anhöriga, vänner eller bekanta, som icke hafva tillgång till, men väl behof af allt det I njuten. Bereden dem då hugnaden af några sorglösa sommardagar i eder krets! Låten icke de små svårigheterna afskräcka. Det hela kanske gäller en plats för en tältsäng, som nu för tiden fås för en obetydlig utgift, några dynor därtill, en filt och ett billigt tvättställ, allt enkelt och lätt att af gästen själf flyttas fram och bort utan möda. Sålunda icke något, som medför nämnvärdt ökadt arbete för tjänarne. Och så en plats vid edert bord. Och detta är kanske det mest kännbara för eder kassa. Dock, där en gryta kokar för flere, räcker det alltid för en till, och skillnaden blir icke så stor, minst i ett större hushåll. Och så bör ju äfven utbytet af umgänget mellan stads- och landtbor blifva såväl i praktiskt som intellektuellt hänseende till nytta för ömse parter.

Ja, göra nu hvar och en hvad han kan i

detta fall. Vill man riktigt på allvar, så kan man mycket mer, än man tror. Och ej behöfver det väl påpekas, att hvad som göres till medmänniskors gagn har sin egen belöning i medvetandet om en fylld kärleksplikt.

W.

LOVISA PETTERKVIST I EUROPA.
RESEBREF FÖR IDUN. BREF I.

UTMÄRKTA HERR REDAKTÖR!

Ändtligen har jag då fått en stund för mig själf, så jag hinner rita ihop några rader. Utmärkta herr redaktören tror väl, att jag är både död och begravnen. Men så är det inte alls, jag är bara ute på en större europeisk viftning, fast i fråga om att vifta måste jag erkänna, att vi fruntimmer, vare sig vi äro hemma eller borta, äro ofantligt på efterkälken.

Inte ha vi den kotymen, som männen ha, inte alls ha vi den klämman, och inte kunna vi ge ut våra pengar så samma legära sätt heller. Men egentligen är viftningen en bisak; hufvudändamålet med min *högst oförmodade* resa är att se efter en sjuk bekant — Alfhild Agrell, om herrskapet känner henne?

Jaså, herrskapet känner henne inte? Ja, för-lusten är inte stor. Hon är en riktigt obe —

Fy skäm ut dig, Lovisa, är du nu inte färdig att tala illa om stackarn igen, fast du lofvat dig själf både med hand och mun att —

Men om herrskapet nu tillåter, så backar jag baklänges, ända till dess jag kommer till början, ty får jag inte göra det, så blir det bara hackmat af allt jag har att säga, det känner jag.

Saken är den, att Alfhild Agrell och jag är litet släkt, och så kände jag min plikt, när jag fick höra, att hon var sjuk, ensam, skulle resa ut och behöfde sällskap. Ruffen knorrade och knorrade, hvilket inte kunde hindra, att jag for ändå. Men bara otack hade jag för'et.

Hon låg på soffan, när jag kom, och bestod inte af en smul annat än af ett par ögon och en hvit rock.

»Hvad vill du?» sa' hon och såg riktigt förfärad ut. »Högst artigt,» sa' jag. »Har du nå'n ann', som följer dig då?» »Jag behöfver ingen, som följer mig,» sa' hon ifrigt.

»Du,» sa' jag föraktligt, »som inte kan skilja en två-krona från en tio-öring och är färdig att stoppa dina värdepapper i kakelugnen, i tanke att de är förbrukade manuskript! Men, Gud bevars, kan du reda dig så — — —»

Nu började hon gråta och bad mig inte »skrika så förfärligt». Skrika! — Jag, som talade, som om jag varit begravd i en bomullsbal!

Faktum var, att hon inte var någonting annat än en knippa nerver hela människan. Naturligtvis skulle hon bli mördad och röfvad flera gånger om, innan hon kom dit hon skulle. Jag talade med doktorn — en rar gammal doktor — i enrum; grät en pärs, ty jag hade verkligen hoppats slippa resa, och så telegraferade jag till Ruffen. Hvad han svarade, bryr jag mig inte om att berätta. Alltnog efter det telegrammet kände jag mig nästan förpliktad att resa för egen räkning.

Så började våra förberedelser till resan. Ja, det kan jag då på heder försäkra, att det inte fanns en sak i den människans hem, som inte jag packade ned och som inte hon »af nervositet» packade upp igen. Men jag var nyter till »det yttre» och lät udda vara jämt (efter ordination). Först när hon tog sig för att telefonera till Broman — han, som hade de så rysligt söta klädningarna på utställningen!

— och beställde sig *ny* resdräkt, kokade jag öfver.

»Är du tokig,» sa' jag. »Ny resdräkt. Man ska' väl resa i det sämsta man har!»

Hon teg, men log litet. Hon har ett så'n't förargligt sätt att tvärtiga ibland. Det är alldeles som om hon stack sig på mig!

Hur det var, så kommo vi i väg. Aldrig, nej, inte om jag blir hundra år, glömmor jag den dagen! Jag hade varit alldeles säker, att Ruffen skulle kila ned från Jock och ta' adjö, eller *åtminstone* att han i sista minuten skulle skicka mig de vackraste blommor till tröst och skriva ett långt, långt bref, ett minst på 15 sidor. — I dess ställe fick jag — ett brevkort, aldrig en smul mer än ett brevkort. Jag undrar, om det finns någon kvinna på jorden så okvinnlig, att hon skulle nöja sig med att uttömma sina känslor på ett brevkort? Nej inte, om hon så än fyller alla de manliga yrken, som finnes till. Också var just jag litet eller rättare mycket på knarr, när vi reste ned till tåget — och bättre blef det inte där.

Jag var klädd som folk, jag, i min gamla, vända och tvättade svarta och min dito hatt. Ja, inte att den var vänd och tvättad, men det skulle inte ha skadat honom att vara det. För att litet lysa upp skrabban hade jag satt i en röd f. d. esprit bland kattsvansarna, som jag krusat upp själf med en silfverknif, värmd öfver ett ljus. (De äkta plymerna hade jag, *förstås*, tagit ur.) Hon var däremot ny och »engelsk», hon, från början till slut, Gud bevars, och de härligaste blommor fick hon med.

Ja, inte att jag vill säga ett enda ovänligt ord om herr och fru Publik, som varit så oändligt snälla emot mig, men nog tycker jag, att någon enda hade kunnat komma ihåg också *mig* med ett blomster — eller *åtminstone* med en strut polkagrisar — men inte *en!* Lika barhändt, som jag är född hit i världen — nej, tomhändt, menar jag, ty handskar hade jag (svarta med afnött narf och hopsydd i fingertopparna!) lämnade jag den aftonen Stockholms perrong, lämnade den som en den värsta *utböling!* Hu, så det kändes! Också riktigt bet jag en ann, också gruffigt snäll doktor, som var så utmärkt hyggelig och följde oss ned, när han sa:

»Se efter henne väl nu, fru Petterkvist, och var inte för frisk!»

Men det var ju också att bli bithågad öfver, efter som friskheten ju är det enda, som du-ger i mig! Ja, så viftade de åt — *henne*, så ropade de lycklig resa — åt *henne* — — Ja, ett par snälla människor till och med gråto litet. Jag tog sikte på ett stadsbud, jag, och viftade åt honom — ty åt någon *måste* jag vifta — om jag inte skulle dö, och så sa' jag åt mig själf gång på gång: Lycklig resa, Lovisa lilla, lycklig resa, Lovisa lilla! Men inte var det alls detsamma!

Ja, så flögo vi ut i världen, hon och jag, som ett par duettister; jag rödnäst och förgråten efter Ruffen och därtill för första gången i mitt lif spelande andra violin, hvilket instrument, det betygar jag högt och klart inför alla, inte en smul ligger för min naturell!

Sedan, när »hon» viftat sig mätt och lipat sig mätt, ty hon lipade också, och det kunde hon bestå sig — jag undrar just hvem jag skulle ha lipat efter! — var hon så nådig och lät mig lukta på sina blommor. »Tack,» sa' jag stelt, »men andras blommor luktar aldrig godt.»

»Vill du ha en då?» sa' hon och gaf mig en den skönaste ros.

»Tack,» sa' jag än stelare, »men andras blommor är aldrig roliga att få.»

Nu gaf hon mig en af sina hastiga blickar.

HUSMÖDRAR,

som önska ett verkligt delikat kaffe, som dessutom ställer sig både dyrt och billigt, köpen **GRAFSTRÖM & C:os** Ångrostade Kaffe.

— Regeringsgatan 31. — Storkyrkobrinken 8. — Götgatan 9. —

Jag tycker inte alls om hennes ögon heller, de se ut att tillhöra en ransakningsdomare! Inte alls tycker jag om dem.

Om åtminstone inte den välsignade klädningen luktat syltlök som den gjorde. Nu var det omöjligt att ens för en sekund glömma det kära, älskade hemmet — med — — —

Man ska »resa in» en ny klädning, så den doftar minnen efteråt det är hvad man ska' och det visste hon förstås, fast hon höll sig för god att säga något.

Resan i sin helhet hoppar jag öfver; jag vill bara berätta, att midt i natten hördes en så bedröfligt trött röst från andra soffan säga:

»Vet du Lovisa, jag tror inte jag lever året ut.»

»Åh, åh, har du också såna funderingar,» sa' jag. »Men nog går det an för dig, som bara har dig själf att mista — värre är det med mig — som har en hel familj. Hvad Ruffen ta'r sig till, när han är ensam, vet man ju aldrig; det *minsta* han nog gör är att dricka ihjäl sig på äggtoddy — hans enda tröst, när han är ledsen! *Mätte* han bara inte glömma att vispa i äggen med — ty sådant händer honom också, när han är både öfvergifven och ensam.»

Gud ska' veta att det inte är roligt höra folk beklaga sig, men jag låg ändå och höll mig färdig att svara henne, om hon skulle vilja lätta sitt hjärta något mer — men det ville hon inte — som besynnerligt var.

På morgonen vaknade jag riktigt pigg och utvilad efter att inte ha sofvit en blund. Hon sa' också, att hon inte sofvit, men det är jag då säker, att hon hade gjort, ty eljest skulle jag väl ha hört henne röra på sig — eller vända sig — jag, som låg *blankt* vaken, något som känsligt folk ju alltid gör på järnvägar.

Malmö föraktar jag att beskriva, efter jag har Europa framför mig. Det enda jag hann se var, att det var en stad med ovanligt osopade gator och ovanligt fet militär.

Men Köpenhamn, ljufva Köpenhamn!! O! Hvilken söt och blöt stad, hvilket sött och blött språk, och hvilka söta och blöta människor! (Fru Agrell säger, att deras blöta stafvas med *d*, men hvarför skulle den det?!)

Själftva tulltjänstemännen talade som om de haft tungan lindad med silkesvadd. Det är annat det än hos oss det, där tjänstemännen ryter så man känner sig liflös, när man ska' gå ned i tullen. De, tullherrarna våra, menar jag, kunde gärna fara till Köpenhamn och »studere» — — det skulle både de och publiken må godt af. Och d'Angleterre se'n. Har herrskapet någonsin bott där? Ett sådant utsökt hotell, med marmortrappor och så stort, att det kan rymma så många gäster, man någonsin kan tänka sig. Men tänka sig gästerna fick man, hvarför vet inte jag, såvida det inte var därför, att det sköttes litet underligt efter våra begrepp. Man betalade räkningen hos portiern, som växlade med hisspojken, och kyparna sprungo om hvarandra som yra höns utan att bry sig om en en *smul*, utom när man skulle fara, då de stodo uppställda i ett led och bockade sig *riktigt* artigt:

Men hvilken table d'hôte! En matta i hvilken fötterna sjönko ned ända till fotknölna — och speglar både fram och bak, och på sidorna och öfverallt, och de mest bländande bord (tomma!) och musik som klang i vår rygg. Fast jag inte precis kan säga, att jag tycker det är rätta platsen att ta emot tonvågor på; de kommer på något vis i kontakt med maten och gör att den inte smakar hälften så bra, som den eljest skulle göra, ty nog är jag säker, att maten i sig själf var utsökt där. I alla hörn stodo de ståtligaste frackklädda her-

rar och väntade. Fru Agrell påstod, att de voro kypare de med; men som jag sa: några måtte väl vara gäster här! Nytorget är väl det näpnaste torg man kan tänka sig, med sin söta staty i midten, kring hvilken stadsbud lägga som en evig hedersvakt.

»Kan du tänka dej,» sa jag efter att först ha torkat pincenezen klar *tio* gånger — och till sist tagit fram operakikaren, ty jag trodde bokstafligen inte mina egna ögon — — »kan du tänka dig — — att statyn är — — — gödslad!»

»Det är väl för att han ska växa litet större då,» fick jag till svar.

»Kors,» sa jag, »om vi skulle försöka metoden hemma med våran Carl XIII?»

(Jag försäkrar herrskapet, att jag inte diktat! Statyns jordkulle var belastad med ett riktigt *bärg* af ärlig hästgödsel!)

Längre bort stodo 9 bländhvita spårvagnar i en rad — stodo där de stodo.

»Hvarför i all världen stå de?» frågade jag jungfrun, när jag påföljande morgon kikade ut genom gardinen och fann spårvagnarna fortfarande uppradade och orörliga i ett led.

»Det är s'gu därför, att de är elektriske,» svarade hon.

»Går inte *de* då?»

»Nej s'gu! De står.»

Och sådana skulle vi vilja ha i Stockholm? Nog är det *hjärtskärande* med hästarna, men inte står de åtminstone!

Och så mycket folk, som det var i rörelse på det Nytorget, och en sådan massa korporationer som tågade förbi! Det såg ut som om hela stan varit på begrafning. Jag måste fråga jungfrun igen.

»Ursäkta,» sa jag, »men hvarför är det så många processioner, som tåga förbi?»

»Det är s'gu' folk som går på möten,» svarade hon.

»Ja, där se man hvilka dödnickar vi svenskar är,» sade jag. »Det skulle visst falla oss in att springa på möten kl. 8 på morgonen till. Då sofver allt vil!»

»Beror väl på hvad de gör på mötena,» sa fru Agrell på sitt trötta vis.

»De s'gu talar,» sa jungfrun.

»Naturligtvis talar de,» sa jag; »hvad skulle de eljest göra? Tal håller folk vakna, och att danskarna är den vaknaste nation i Europa, det tror jag vi vet.»

På kvällen ville jag så gruffigt gärna sno i väg ut ett litet tag, bara till Aportas och titta på intelligenserna, som förevisas där hvar afton mellan — — ja tiden mindes jag inte, men så värst tidigt tror jag inte det var. Men 'hon' orkade naturligtvis inte.

»Ja det är som det är med resällskap,» sade jag knorrigt.

»Vi hade beställt uppvärmda rum. Men Gud bevara oss en sådan uppvärmning; lakanen voro så kalla, så de knastrade. Jag rullade två glödheta krus öfver mina, rullade så svetten lackade af mig som ett stadsbud, men sedan, när jag väl krupit ned och ämnade sjunka i sömnens (o, så kalla!) famn, var det alldeles omöjligt för mig att ta godnatt hvarken af vår Herre eller af Ruffens porträtt.

Hvad ville det säga? Var det mitt samvete, som — — —? Hade jag inte varit snäll? Hade *jag* inte varit snäll, jag, som gjort en sådan förfärlig uppoffring. Lämnat hus och hem, make, barn och barn-barn och — —!

Det var en ryslig och så oförmodad pärs att gå igenom på utländsk botten, till i en iskall säng och med två tums golfdrag från en dörr, som inte slöt till.

Till sist blef det klart för mig — —! Det är minsann inte nog att göra en uppoffring, utan man ska också göra den så den hvarken märks eller känns, eljest är det så godt låta bli.

Hu, hvad det är otäckt ha dåligt samvete vid elektriskt ljus. Det är mycket värre än att ha dåligt samvete vid fotogenlampa. Det elektriska är så förfärligt klart — — —!

Jag låg en stund och kämpade emot, ty det var inte trefligt att ge sig af upp, när det drog så gement kallt om benen.

Men så till sist tog jag ett krus under hvardera armen och, Gud ske lof, brevet är

ROSA BONHEUR VID SITT STAFFLI. EFTER EN TAFLA AF ACHILLE FOULD.

Bland nu befintliga Cacaosorter intages säkert förnämsta platsen af

HULTMANS CACAO

Guldmedalj

vid 1897 års Konst- och Industriutställning Stockholm

A. Rydin foto.

FRÅN PUBLICISTKLUBBENS 25-ÅRSFEST: MIDDAGEN PÅ HASSELBACKEN.

så långt, att jag slipper tala om hvad jag gjorde sedan — —!

Inte blef min hufvudkudde fort mjuk och inte fort torr heller den natten, det är då säkert.

På morgonen tog jag ett stadsbud till vägvisare och kilade så i väg på telegrafan och telegraferade till Ruffen och bad honom förlåta mig. Sedan hade jag en riktigt härlig tripp på Östergade, alldeles ensam.

Om någonting på jorden kan ställa en kvinna i jämnvikt igen, så är det att så där rent af klämmas mellan bodfönster. Där på Östergade köpte jag — — Men hvad jag köpte, talar jag inte om, ty då kommer allt förståndigt folk att göra narr af mig.

Vi hann *inte* se Thorvaldsens museum, inte den fria utställningen, fast en dansk sa, att den var genomkilad och fullt njuten på två futtiga minuter; vi hann ingenting annat än att fara vår väg till Kiel — eller var det till Korsör? Ingen människa kan hålla reda på de där två städerna. Jag vet ännu inte i dag som är, om jag var i Kiel när jag var i Korsör, eller om jag var i Korsör när jag var i Kiel. Men det är väl heller inte så noga. Hufvudsaken är att vi kommo fram och det gjorde vi verkligen. Nästa bref blir från Hamburg.

Med den största högaktning och den utsöktaaste glädje öfver att ha träffats igen

LOVISA PETTERKVIST.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

N. H. VULT VON STEYERN, f. d. statsrådet, presidenten i Svea hofrätt m. m., afled härstädes lördagen den 27 maj i en ålder af nära 60 år. Vult von Steyern var född den 29 december 1839 och son af premierlöjtnanten H. V. Vult von Steyern och hans maka, född Tisell.

PRESIDENTEN VON STEYERN.

Han blef student i Upsala 1857 och promoverades 1866 till filosofie doktor. År 1867 aflade han juris kandidatexamen och ingick därefter i Svea hofrätt; vid sidan af sin syssla därstädes skötte han under fyra riksdagar sekreterarebefattningen i riksdagens konstitutionsutskott. År 1880 inträdde von Steyern i den nybildade Posseska ministären såsom chef för justitiedepartementet. När han 1888 afgick ur statsrådet, utnämndes han till justitieråd och året därefter till president i Svea hofrätt. — von Steyern blef vid Upsala universitets jubelfest 1877 promoverad till juris hedersdoktor.

Gift 1880 med Hedvig Louise Charlotte Reuter-skiöld, sörjes han af änka och två söner.

PUBLICISTKLUBBEN firade sistlidne lördag sin 25-årsfest å Hasselbacken med en charmant middag och under den spirituella och solljus feststäm-

ning, som aldrig underlåter att infinna sig, där journalistikens utöfvare hålla gästabad.

Deltagarnes antal var omkring 200 och förutom en del af klubbens stiftare syntes bland gästerna flere af märkesmännen inom vår vetenskapliga, publicistiska och artistiska värld.

Den animerade middagen erhöi sin angenäma krydda af åtskilliga fina och stämningsfulla tal, hvilka rad inleddes af redaktör J. A. Björklund med en skäl för fosterlandet, hvarefter direktör Ernst Beckman talade varma och till hjärtat gående ord om pressens frihet och utbragte en sympatyttring för vårt betryckta östra frändefolk. Vidare talade prof. Karl Warburg för klubbens stiftare, bibliotekarien H. Wieselgren uppdrog en spirituell jämförelse mellan klubbens första skede och dess nuvarande existens och »Jeremias i Tröstlösa» utbragte genom redaktör A. Engström damernas skål.

Hälsningstelegram inlupo naturligtvis i mängd.

Efter kaffet vidtog en skämtsam teaterföreställning, vid hvilken några framstående artister från huvudstadsteatrarna medverkade, hvarpå det hela afslöts med en liffull dans.

Under middagen togs för Iduns räkning, af fotografen Rydin, en vy af bankettsalen, som vi meddela i vårt dagsnummer. Tyvärr vållade dock »de lokale forhold» att endast dess ena, öfre hälft kunde komma med på bilden. På fondväggen kring flaggdekorationen märkas de af Carl Larsson ritade porträtten af klubbens stiftare.

Vid fondbordets öfre sida presiderar i midten Publicistklubbens ordförande, redaktör J. A. Björklund, och midt emot honom upptäcka våra läsare prof. A. E. Nordenskiölds gråa, karaktäristiska hufvud.

Bland de öfriga middagsgästerna kring detta bord igenkännas bibliotekarien H. Wieselgren, professor Karl Warburg, författarinnan fru A. Wahlenberg, major Cl. Adelskiöld, fröken S. Gumælius, direktör A. Gumælius, direktör E. Beckman m. fl.

»FLYGANDE HOLLÄNDAREN» PÅ KUNGL. TEATERN. TECKNING FÖR IDUN AF TYCHO ÖDBERG.

Hvilka som sitta kring de öfriga tre borden, måste vi öfverlämna åt våra ärade läsare att själfva utforska, enär det skulle taga för stort utrymme att här uppräknas dem alla.

ROSA BONHEUR, den snillrika franska djurmålarinnan, afled, enligt meddelande från Paris, den 26 maj, 77 år gammal.

Bland vårt århundrades främsta konstnärer har Rosa Bonheur sin gifna plats, och konstvärdet i hennes taflor svarar fullkomligt mot de ofantliga summor, hennes alster betinga.

Hon har befunnit sig i det lyckliga predikament, hvilket ej är alla stora konstnärer förunnadt, att redan under sin listfird få sitt arbete signeradt med berömmelsens och guldets hallstämplar. Hennes mest bekanta tafla »Hästmarknaden» såldes på sin tid för en half million francs.

Rosa Bonheur föddes i Bordeaux den 16 mars 1822 och härstammade från en stor konstnärsfamilj, ty ej allenast hennes fader, utan äfven hennes systrar voro målare, och egendomligt nog var det inom djurmåleriet, som de förvärfvade sig ett visst rykte. Rosa blef dock på detta område den största konstnären af dem alla.

De mest framträdande egenskaperna hos hennes pensel voro natursanning och varm poetisk känsla.

De sista åren af sitt lif tillbragte konstnärinnan i djupaste afskildhet på sitt slott By. Hon arbetade emellertid alltjämt, oaktadt hon samlat en ofantlig förmögenhet — men det var blott för sitt nöjes skull, som hon under denna tid sysslade med sin kära pensel. — För hvarje nyfiken besökare förblef hennes dörr obevekligt stängd. Men de, som hade lyckan att tillhöra hennes utvalda krets af vänner, kunde aldrig nog prisas älskvärdheten och behaget hos den åldriga konstnärinnan med de varmt glänsande ögonen och det snöhvita håret.

Vid en egendomlighet måste dock besökaren

genast vänja sig, när han inträdde i ateliern. Rosa Bonheur var städe iförd manskläder, då hon arbetade, detta, enligt hvad hon själf betonade, af bekvämlighetsskäl, enär den kvinnliga kostymen hindrade henne att röra sig så ledigt, som hon önskade.

Det porträtt, vi i vårt dagsnummer meddela af den frejdade konstnärinnan, är efter en tafla af Achille Fould och framställer henne i arbetsdräkt, sittande framför staffliet och sysselsatt med en af sina djurmålningar.

STRIDIGA VILJOR. SKILDNING AF ERNST HÖGMAN.

FORTS. FRÅN FÖREG. N:R.

»**D**ÄRUPPE, på andra sidan åsen, bor det en torpare; han slog sin hustru, så att hon blef sjuk och dog... Jag såg, när de buro henne till sjukstugan... hon hade ett stort sår i pannan... Så nog vet jag, att det finns elaka människor... Och när jag ligger vaken om nätterna, tänker jag på, att kanske just då många bli jagade ut under bar himmel; för det sker ju så mycket stygt i mörkret...»

»Det där är inga tankar för en ung flicka,» sade Märten. »Kom, nu gå vi! — Du ska tänka på det ljusa och soliga i lifvet.»

»En blommande körsbärsskog under blå vårhimmel, som jag läste i en bok... Det är vackert... Men jag liknar inte andra unga flickor, ser du, fast jag är glad emellanåt... Jag undrar ibland, hur det ska bli för mig, när mamma och pappa ä' döda... I fall jag då skulle jagas ur dufslaget, liksom den där främmande dufvan, då kommer jag till dig, Märten... till dig och Elsa och sköter era små barn.»

Eftermiddagssolen fyllde salen med sitt gula, varma ljus, lyste på de nötta björkmöblerna, som följt det gamla paret ända från bröllopsdagen i en liten arrendegård bland Kilsbergen i Närike och varit stumma vittnen till deras hyardagssläp och bekymmer, men också till deras inbördes kärlek och trofasta uthållighet.

Ljuset blänkte äfven på tapeternas mattgyllne blommor, på ramarne kring några enkla litografier och på pianots gulnade klaviatur, öfver hvilken Elsas fingrar gled så sakta, att folkvisans toner hördes liksom ett eko från en melodi, spelad någonstades i skogen på åsbranten utanför.

Det var den vemodiga folkvisan, hvilken går som en resignerad ung kvinna öfver markerna; hon är klädd i en fotsid dräkt, doftande bleka rosor falla ur hennes sköte och visa hennes spår, och hon sjunger sakta om en aldrig tillfredsställd längtan, medan solen dalar ned bakom skogens taggiga mur och vinden susar svagt genom lundarne...

Märten satt med hufvudet halft inne i fönstergardinen och med halflutna ögon. Han drömde, att han befann sig i sitt eget hem och att det var hans hustru, som spelade...

Så drogo faderns och fasterns gestalter förbi, mörka och trotsiga. De stängde vägen för honom... ville leda hans lif i en annan fåra... hatade Elsa... hvarför, visste han nog.

Han kände sig stundom så förvirrad och missmodig, att han tyckte, att all kraft dog inom honom. Men det fingro de inte ana härute... I morgon skulle han emellertid tala med fadern. Den här ojämnna striden i tysthet blef outhärdlig... Nu ämnade han sätta trots mot trots, om ingenting annat hjälpte...

»Spela en polska, så ska Kajsa och jag dansa!» ropade Nordström.

Elsa spelade polskan.

Nordström drog sin hustru upp ur gungstolen.

»Du är en tok, Fredrik!... Våra gamla ben

passa ungefär lika bra i dans som en sköldpadda vid en kapplöpning.»

»Åh, pytt! Ännu ha vi lite' ungdom kvar i lederna...»

Och de hvirflade bort öfver golfvet i en veritabel hambo... Taktfast gick det med djupa nigningar och sväfvande steg... Han hade rätt, där fanns ännu sparad ungdom... Banden i fru Kajsas hårklädsel stodo ut som vimplar i blåst...

Månskiiven steg blank öfver åsryggen. Silverfärgade skystrimor kommo glidande mot kanten, liksom träribbor mot ett sågblad, och skuros mitt itu.

Mårten och Elsa gingo arm i arm på ena sidan af landsvägen. Borta vid inspektorsgrunden stod Alma och viftade med näsduken. Stora läderlappar kretsade i branta bågar kring hennes hufvud, totalt förhaxade af det hvita fladdret. I salsfönstren lyste ljus; det följde de båda unga, som skimret från vänliga ögon, tills vägen krökte mellan de tysta rågfälten.

»De gamla voro vid godt lynne i dag,» sade Mårten.

»Det var därför att du kom. Du kan inte tro, hur vi gå och längta efter dina besök hela veckan.»

»Nå, hvad tror du inte att jag längtar då, Elsa min.»

»Inte så mycket som vi... Om du skulle utebli en söndag, vet jag inte hvad vi skulle ta oss till.»

»Jag kommer alltid... tills jag en dag för dig med mig till ditt och mitt hem.»

»Hvem vet, när det blir, Mårten... Din far är obeveklig som sten.»

»Må vara... men jag är ung och han är gammal — det kom plötsligt en våldsam energi i Mårtens röst — och vore han också min far tio gånger, så får han ändå inte stänga min lycka ute!... Jag ämnar tala ett allvarsord med pappa i morgon.»

»För Guds skull, hvad du gör... förtörna honom inte ännu mer. Du vet, att han hyser gammalt agg till min far, allt's'n han inte kunde locka honom med på ett egendomsköp, för att skydda sig mot följderna af en misslyckad spekulation.»

»Ja, det var just en nått tillställning, som kunnat bringa din far obotliga förluster, om pappa lyckats narra honom... Han har nu aldrig skytt några medel, när det gällt att akta eget skinn... Därför anser jag mig heller inte skyldig honom någon hänsyn.»

»Men, Mårten...»

»Ja, ja, du kan vara lugn, Elsa min!... jag ska inte glömma, att jag är hans son. Men för min lycka ämnar jag våga allt, hvad jag har rätt att våga.»

De voro nu vid första grinden, där de plögade skiljas. Mårten slöt Elsa i sina armar.

»Godnatt, älskade!»

När de stodo på ömse sidor om grinden, tillade Mårten:

»Var nu vid godt mod... Jag kommer ut i öfvermorgon.»

Ännu en kyss... så skildes de, och deras steg dogo bort på vägen. Endast ångsknarrens läte hördes genom tystnaden, medan dimman sträckte sina slöjor öfver fälten och månen tågade upp mellan stjärnor på sensommarkvällens himmel.

3

Måndagarna voro i regeln tysta affärsdagar, i synnerhet om sommaren, när skördarbetet pågick ute i bygderna. —

Mårten kände sig nervös; de voro alltid pinsamma, de där dusterna med fadern, och det hade förekommit åtskilliga sådana under de senaste månaderna.

Han gick och ordnade i hyllfacken och draperade om i fönsterna — små obekväma skyltfönster, där ingenting ville taga sig ut, hvarken vid dager eller lampljus.

Stödjande sig mot en klädespacke, såg han sig omkring i butiken... Låg och trång var den med sprucket tak och ett innanrede, så nött, som om århundraden hade filat på det.

Här krädes förändringar för att få en tidsenlig prägel på affären; — under sina resor till de större städerna hade han också inhämtat åtskilliga idéer, som han velat genomföra, men de hade naturligtvis strandat på faderns oböjliga konservatism. Den var som en granitklippa; — där bet ingenting annat än sprängämnen...

»Mårten!» hördes faderns röst kalla från kontoret. Mårten drog ett djupt andetag och gick in.

Den gamle hade en faktura utbredd framför sig, och det blef en längre diskussion om några sifferposter, som inte voro korrekta. Under tiden lade Mårten märke till, hur vecken i faderns panna fördjupades, och han hörde, hur rösten hårdnade, stramade åt, som när man spänner en tross. Det var minsann inte den felskrifna fakturan det gällde,

fast han satt där och tuggade och tuggade på siffrorna...

»Du var därtorta i går igen,» sade han plötsligt och sköt räkningen åt sidan.

»Ja.»

Mårten liksom stelnade i trots.

»Du vet, att jag inte tycker om den där förbindelsen.»

»Jag kan inte hjälpa det, pappa. Min böjelse för Elsa låter inte ändra sig af dina meningar.»

»Så-å...» Klädeshandlaren lutade sig tillbaka i stolen och riktade sina skarpa ögon på Mårten; den där utmanande tonen var något nytt och kom antagligen från inspektorsgården... »Men nu befaller jag dig att uppge alla tankar på flickungen!... Hon är ingen hustru för dig.»

»Du känner inte Elsa, pappa. Hon går upp mot ett helt dussin stadsfröknar med både pensionsuppfostran och annat.»

»Naturligtvis...»

»Och sämre släkt kunde din son komma in i... Inspektör Nordström är en hedersman.»

»Mjuka tjänare!... Hvita plästret är han... en karl utan beslutsamhet och utan begrepp om affärer... Därför har han heller ingenting.»

»Hade han lyssnat till dina förespeglningar vid ett visst tillfälle, kanske han stått på bar backe vid det här laget.»

Brogren senior spratt upp. Hans magra hand knöt sig om linialen.

»Pojke!» röt han till, så att vattnet i karafinen krusades på ytan... »Hvad vet du om den saken? Eller går Nordström och inbillar dig, att jag sökt narra honom?... Är det det ni tala om därute?... Det vore just likt honom... aldrig rent språk i ansiktet, utan tissel och skvaller bakom ens rygg... Häsch!»

(FORTS.)

KVINNORNAS ADRESS TILL FREDSKONFERENSEN I HAAG öfverlämnades här om dagen af fru Selenka till fredskonferensens president excellensen de Staal. De genom dessa sympatiut-

Hofjuvelerare
K. ANDERSON
1 Jakobstorg
STOCKHOLM.

Tandläkare Sjöquist
Drottninggatan 68, Stockholm.
TANDLÄKARE
G. G:son Hård af Segerstad,
Alma Hård af Segerstad.
Birger Jarls gatan 13, 1 tr.
Rikstel. 20 48. Allm. tel. 86 46.

Tandläkare Wibom,
Östermalmstorg 1.
Mottagningstid 10—12, 6—7. (S.T.A.60178)
Tandläkare G. W. Widfond
Drottningg. 74. — Rikstel. 2754
OBS! Garanti för hållbarhet.

Fredrika Bremer-Förbundets Jurist
lämnar åt kvinnor (äfvén utom förbundet) råd och upplysningar (muntl. el. skriftligen) i juridiska och ekonomiska angelägenheter. Träffas å förbundets byrå, Drottninggatan 54, 1 tr., onsdagar kl. 1/2 11—11 f. m.

Symaskin,
Wheeler & Wilson, som syr väl säljes till 30 kronor. Adr. Drottninggatan 73 B, 1 tr.

Schweizer-Siden
är det bästa!

Grebbestads Hafskuranstalt,
vid saltaste delen af västkusten, 4 mil söder om Strömstad, hålles öppen 16 juni—15 september. Härlig hafsluft. Trygg segling. Societetshus. Billiga lefnadskostnader. Bassiner och varmbadhus. Utmärkt gyttjebad, tallbarrsbad. Naheimerbad och terrängkur för hjärtsjukdomar. Dessutom behandlas nervsvaghet, bleksot, allmän svaghet, reumatism, njur- och magåkommor. Elektricitet, massage.
Doktor AMANDUS NILSON kommer att praktisera här under badtiden.
Nästan daglig ångbåtsförbindelse med Göteborg och Kristiania.
BADHUSDIREKTIONEN.

Till Direktör C. H. Liedbecks kurs i Sjukgymnastik o. Massage
antagas fortfarande elever, damer och herar, i skilda kurser.
Undervisning i anatomi, fysiologi och sjukdomslära meddelas af läkare och medicinska amanuenser.
Fullständig undervisning i den elektriska vibratorns användande meddelas.
Den nya handvibratoren har undergått fullständig förändring, i det den fått dubbel axel, mera lätt- och tryggående än med den enkla.
Kapten W. Åmans nya anordning för symaskiner för drifvande af Direktör C. H. Liedbecks vibrator finnes till salu hos Direktör C. H. Liedbeck och Kapten W. Åman.
Kurs i Sjukgymnastik och Massage
från 15 Okt. 1899 till Maj 1900.
Upplysningar och prospekt erhållas genom **Doktor O. Wide, Stockholm.** (G. 80975)

Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.
Hushållsräkning 5 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Det bästa
rengöringsmedel för kokkärl, bleckkärl och tråkar är **Lagermans Kraft-Skur-Putty**, hvilket finnes hos alla Specerister och Järnhandlare i riket. Ende tillverkare Kraft-Tvål-Fabriken, Jönköping.
Göteborgs Kex, den erkända bästa i och för sig, tillagade af förtä. i en de två kvalitet.

Begär profver på våra nyheter i svart, hvitt eller kulört från 55 öre till 15 kr. pr meter.
Specialitet: Nyaste siden-foulard, randigt- och chiné-siden till klädningar och blusar, 52 cm. bredt, från 90 öre till 5 kr. pr meter.
De utvalda sidentygerna sändas till Sverige endast direkt till privatpersoner tull- och fraktfritt till hemmet.
Schweizer & Co., Luzern (Schweiz).
Sidentygs-Export. (A)

THE RAUEN
är enligt en mängd köparens omdömen och utlåtanden den bästa promenad- & turistmaskin samt i förhållande till elegans & hållbarhet den prisbilligaste.
The Rauen åkes af de flesta förnämsta professionister i såväl England som Amerika.
Gör ett besök och bese maskinerna innan köp af velociped göres.
Obs! Stort lager af såväl herr- som DAMVELOCIPEDER.
Velociped- & Styckegodsaffären,
47 Rådmanngatan 47.
Allm. Tel. 72 94.

Öregrunds Hafskur- och Badanstalt
öppnas den 15 juni. Utförliga prospekt erhållas franko genom **BADKAMRERKONTORET.**

Norrtelje Hafsbadanstalt.
Saison: 10 Juni—1 September.
Vidberömda gyttjemassage- och tallbarrsbad samt öfriga brukliga badformer. Vacker natur med vidsträckt promenad. Sunda bostäder med landligt läge. God restaurant; billiga lefnadskostnader. Segelbåtar och ridhästar. Ypperligt musikappell från d. 19 juni. Läkarevärdens bestrides af Doktor A. Brandt. Beställningar af rum och badtimmar expedieras af Kamrer J. Z. Dumky, som på begäran kostnadsfritt sänder prospekt. Ansökan om fria bad och penningbidrag bör insändas till Styrelsen före 15 Maj, åtföljd af läkarebetyg samt ålders- och medellöshetsintyg. **STYRELSEN.**

talanden representerade sällskapen och föreningarna räkna tre millioner kvinnor. Excellensen de Staal samtalande en half timme med fru Selenka, för hvilken äfven drottningen genom en kammarherre lät uttala sin erkänsla.

KUNGL. TEATERN uppförde i måndags för första gången Wagners opera »Den flygande holländaren», hvilken ej gifvits härstädes sedan år 1872 och sålunda för en stor del af publiken kan betecknas som en fullständig nyhet. Det nästan entusiastiska mottagande operan rönt beådrar säkerligen en hel rad af föreställningar med denna repris på programmet, om den ock kommit upp på scenen först i elfte timmen; och höstsäsongen kan nog med framgång öppnas med denna opera.

KARL LAUTENSCHLÄGER.

Sagan om spökskeppet med dess herre, som för sitt öfvermod blifvit dömd att utan rast och ro irra omkring på hafven i all evighet, så vida ej en kvinna genom sin intill döden trogna kärlek kan lösa honom från förbannelsen, utgör ett tacksamt ämne för en kompositör, och Wagner har här skapat ett verk, som gifvet måste intressera publiken, denna må nu vara mer eller mindre musikaliskt bildad. »Den flygande holländaren» kan ock på sätt och vis sägas bilda en vändpunkt i Wagners operadiktning. Delvis ännu kvarstående på den gamla operans grund, har han dock i detta sitt verk börjat ett allmännare användande af ledmotivet, hvil-

ket kompositionssätt han sedan så fulländadt utvecklade. Musiken är för öfrigt alltigenom frisk och fångslande samt af en sällsynt målande stämning. Såväl orkesterackompanjemanget som den vokala delen framhäfver både det mystiska och spöklika i situationerna och det karaktäristiska hos de uppträdande personerna.

I uppsättning och utförande hafva nog Wagners operas noggranna föreskrifter följts. Båda måste ock betecknas som särdeles tillfredsställande. De sceniska anordningarna äro här af stor vikt, då ju i såväl första som tredje akten tvänne stora fartyg skola manövrera om hvarandra på scenen. I detta hänseende har k. teatern haft en förträfflig hjälp i hr *Karl Lautenschläger*, maskinmästaren vid k. hofoperan i München och säkerligen den mest berömda på detta område i Europa. Hela den invecklade apparaten fungerade ock utan det minsta mankemang.

Hvad operans utförande beträffar kunna vi fatta oss kort. Det var på alla händer som helhet sedt tillfredsställande. Hr *Forsell* hade som holländaren en särdeles lycklig afton. Oaktadt partiet går rätt djupt, gjorde sig hans klangfulla och präktiga stämma förträffligt gällande. Spelet stämde ock med karaktärens innebörd; dock skulle man kanske i andra akten önskat se den lidelse, hvarom holländaren talar, något lifligare uttryckt. Fru *Lindberg* ger en god, måhända väl sentimental bild af sjöfararedottern Senta och förtjänar erkännande för det vokala utförandet, särskildt af den vackra och karaktäristiska balladen. Åt Daland, den norske sjöfaranden, ger hr *Elmblad* ett alldeles förträffligt uttryck såväl i spel som sång, och jägaren Erik har i hr *Ödmann* fått en god framställare. Marits och styrmannens mindre partier utfördes af fru *Strandberg* och hr *Strandberg*. Körerna gingo utmärkt, särskildt den karaktäristiska spinnkören i andra akten. Det hela leddes af hr *Joseph Lang*, harpist i k. hofkapellet, hvilken här för första gången fick pröfva sina krafter på en större uppgift. Hr L. kan ock gratuleras till det lyckliga resultatet. Såväl han som hr *Lautenschläger* fick ock sin del af de talrika inropningarna under aftonens lopp. Från den till sista plats fullsatta salongen ljud ock under aftonens lopp det mest intensiva bifall. Det hela var en verklig succés.

DRAMATISKA TEATERN uppförde fredagen den 26 maj f. f. g. *O. Blumenthal* och *G. Kadelburgs* teatrustspel »På solsidan», i svensk öfversättning af *O. Wijkander*.

HYLIN & CoS

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR.

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HÉLIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEALJ

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan - Vesterlånggatan 16.
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare parfymhandlare i riket.

Det vore orätt att kalla stycket tråkigt eller onjuttbart, eftersom det på premiären skratades betydligt åt en del repliker, de många moralkakorna lifligt senterades, och de båda förlofningarna, hvarmed produkten erhöi sin harmoniska afslutning, mottogos med tillfredsställelse. Men ändå...

Vi känna ju alla dessa gamla farbröder, som är ut och är in berättat oss samma anekdoter i den fulla öfvertygelsen, att de hvarje gång servera någonting ovanligt nytt och underhållande. Med dessa hedersmän äro de tyska lustspelstillverkarna, och ej minst herrar *Blumenthal* och *Kadelburg*, påfallande identiska.

»På solsidan» fick ett godt utförande. Hrr *Personne* och *Palme* excellerade i att vara ett par bonvivanter med i grund och botten genomhederliga tendenser, hr *Bæckström* och fröken *Ahlander* återgäfvon con amore uppkomlingsparet och frökarna *Widell* och *Jansson* voro ett par täcka tyska ungmör direkt från »Gartenlaube».

Men talets konst vårdas tyvärr ej alltid som den borde af våra teaterartister. Fröken *Widell*, som för öfrigt spelar så intelligent och säkert, begagnar sig i detta stycke ej af någon mönsterdiktning, och när hr *Personne* säger »undervark», klingar det allt annat än vackert på vår främsta talscen.

Nya Hushållsskolan,

19 Västra Trädgårdsgatan 19, Stockholm,

vilken började sin verksamhet år 1881, afser att meddela bildade flickor undervisning och öfning i enklare och finare matlagning, bakning, yltning och inläggning af grönsaker, finstrykning samt öfriga inom ett hushåll förekommande göromål, för att sålunda sätta dem i stånd att på praktiskt sätt förestå egna eller andras hem.

Skolan har varit besökt af 1,160 elever.

Hvarje kurs omfattar 4½ månader. Elever mottagas äfven på kortare tid.

Ny kurs börjar den 1 nästkommande Augusti. Prospekt och vidare upplysningar meddelas af

Fröken Hedda Cronius,
Föreståndarinna.

Lektyr!

Ett antal äldre årgångar realiseras till betydligt nedsatta priser och erbjudas för dem, som förut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af Idun, Stockholm, erhålles inom Sverige portofritt:

Idun 1892 (komplett)	2: 25
Idun 1893 (nr i felas)	2: 25
Idun 1894 (komplett)	2: 25
Idun 1895 (julnumret oberäknadt)	2: 50
Idun 1896 (d:o d:o)	2: 50
Idun 1897 (d:o d:o)	3: -
Idun 1898 (med juln.)	3: 50
Iduns julnummer 1894	0: 20
Barngarderober 1898 (12 nr)	1: -
Kamraten 1894 (nr 19 felas)	1: 50
Kamraten 1895 (nr 7 felas)	1: 50
Kamraten 1897 (nr 18 felas)	2: -
Kamraten 1898	2: -
Turisten (19 nr)	1: -

Vid rekvisitionen, som skall åtföljas af likvid, torde några uppgifvas, hvilken af ofvannämnda årgångar som önskas.

Exp. af Idun.

Obs.!

Pärmar till Idun	1: 75
d:o » Iduns romanbibliotek	0: 75
d:o » » hjälpreda	0: 50
d:o » Kamraten	0: 75

Skydd åt efterlevande!

Allmänna ➔
Pensionsförsäkringsbolaget
tillförsäkrar på fördelaktiga villkor
utmättningsfria pensioner

åt änkor och barn eller andra efterlevande meddelar dessutom lifränte-, kapital- och testamentsförsäkringar i olika kombinationer.

OBS.! Äfven genast börjande lifräntor.
All bolagets vinst tillfaller de försäkrade antingen i form af höjda pensioner eller nedsatta försäkringsavgifter.
Hufvudkontor: Strömsborg, Stockholm.

i ett halft dricksglas vatten gifver det behagligaste, mest uppfriskande och välsmakande men dock starkast antiseptiska munvatten. Koncentrerad pr flaska kr. 1: 50. Utspädd pr flaska kr. 1: 00.

Af följande jämförande tabell framgår, att **DENTOLIN** besitter större bakteriedödande förmåga än alla andra i handeln förekommande dylika preparat.

Tabellen är stödd på i Stockholm anställda bakteriologiska undersökningar.

G. G:son Hård af Segerstad,
TANDLÄKARE

	Tyfoïdbakterier dödas på	Difteriabakterier dödas på
DENTOLIN	2 % lösn.	½-1 minut
Gahnelit	2 % »	2 minuter
Stomatol	5 % »	1 minut
Azymol	5 % »	1 minut
Aseptol	50 % »	1 minut
Vademecum	50 % »	1 minut

Kappmagasinet "IDUNA",

Kungsträdgårdsgatan 12, Holmbloms f. d. lokal,

rekommenderar sitt stora, eleganta och välsorterade lager af:
PROMENADRÄKTER i alla säsongfärger, **JACUETTER**, svarta och kulörta, från enklare till högst eleganta Parisermodeller, s. k. Skräddarekroftor i Engelsk facon. **Eleganta Svarta Krager**, äfven lättare, genombrutna. **Skotska Krager** i charmanta färger, äfvensom enfärgade med rutig avfärgida. **Regnkappor** och **Regnrockar** i siden och ylle.

OBS! Lämpliga modeller för brunns- och badresor. **Franska Kläden** och **Fouléer** samt Engelska **Cover Coats** i alla modéfärger. Beställningar utföras elegant af framstående Damskräddare.

Läkare:
Prof. ROSENDAHL.
Säsång: Maj-Sept.

Rindö

Brunn, Bad och Sanatorium.

Härligt, fuktfrött läge. Yppersta järnvatten. Första klassens varm- och kallbadhus. Lämplig kurort för fall af blodbrist, mag- och tarmsjukdomar, konvalescens m. m. Vidsträckt promenader. Utmärkta lawn-tennisplaner. Bästa lägenhet för hjulspott och segling. **Enkelrum** och **dubletter**, alla med verandor, i det naturskönt belägna sanatoriet Tallhöjden. **Restauranten** öppnas den 20 maj. Ny restauratris. Ny stor serveringspaviljong med härlig utsikt åt segelleden. Lätta kommunikationer med Vaxholmsbåtarna.
(S. T. A. 60715)

F. Uhnér & Co,

22 Fredsgatan 22,

alla sorters Mattor, Möbel- & Gardintyger, Portieror, Borddukar, Filtar, Mentaliska väfnader m. m. Obs. Reelt och billigt. Profver till landsorten.

Prenumerera på "Kamraten!"

Husmodrar!
Spara
är lösen för hvarje husmoder med en begränsad hushållspenning!
Huru göra en verkligt stor besparing? Jo, använden i Edra husbäll Pellerins Margarin, Göteborg, som är bäst, drygst och billigast!

Blomstervänner!

Äkta Cactus Dahlie-plantor i 12 nyaste sort. kr. 3.50 Kraftiga plantor af Aster, Löfkojor, Phlox, Penséer, Verbenas m. fl. 2 kr. pr 100 st.

Rotebro Handelsträdgårdar.
CARL LUNDBLAD, Rotebro.

Cascara Sagrada piller

(lösande piller)
försäljas å 1.50 pr flaska å apoteket Gripen STOCKHOLM.

Mot Mal!

Bästa Conserveringsmedel, Wilh. Beckers Malpulver i askar å 1 och 2 kr., p: 25 och 50 öre, dessutom Alun, Campbor, Coliquintappen, Naftalin, Naftalincampbor och Insektpulver m. m. i mina bodar 3 Malmtorgsgatan, 24 Stora Nygatan, 23 Götgatan. Wilh. Becker.

Utlåtande om Mellins Food.

H. Herr Axel Lennstrand, Gefle.
Då jag nu en längre tid vid min praktik som accushörskan använt det af Eder till Sverige införda preparatet »Mellins Food», är det mig ett nöje kunna intyga, att jag anser detta födoämne värdt allt erkännande och jag tror ej heller att det beröm, det erhållit, är öfverdrifvet. Vid ett särskildt fall kan jag på heder aflägga det vittnesbörd att jag anser »Mellins Food» hafva räddat lifvet, och flerfaldiga gånger har jag varit i tillfälle att se de rent af storartade verkningar det åstadkommit. Jag kommer fortfarande där så behöfs att använda »Mellins Food» och kan endast tillägga, att jag är glad att sådant preparat i verkligheten existerar, ty att på kemisk väg kunna framställa något, som till alla delar skulle ersätta modersmjölken har ju länge ansetts som ett olösligt problem.
Gefle den 30 Juni 1897.

AGNES COLLIN,
Barnmorska.

Prof af MELLINS FOOD sändes på begäran gratis och franco från Axel Lennstrand, Gefle.
Generaldepot för Sverige, Norge, Danmark och Finland.

Bruksanvisning medföljer hvarje burk.

Frimerker. Prislister gratis. Gisholt & Jensen, Skien, Norge.

FRAGAS om någon bättre barnkär familj vill såsom sitt eget barn upptaga en tvåårig snäll flicka som saknar föräldravård. Svar till »Snäll flicka», Kungsgatan 2, 1 tr., Enköping. (850)

Kålmården.

Fridhems Sommarvilla, om 8 mindre eldstadsrum, kök, 2 kallrum, inbyggda verandor, balkong och kallare, uthyses på 10 år eller öfverlätes på 50 år med eller utan trädgård om cirka 400 frukt- och bärräd, vattenkonst, fiskdam, trädgårdsmästarebo- stad, bodar, husbehörsorangeri och dito vindkast.

Läget ett af de härligaste på Bråvikens strand, 1/2 mil från Åby järnvägs- och gästgiveristation och c:a 1/2 mil från Getå ångbåtsbrygga. Vidare meddelar Herstabergs gård pr Norrköping.

Våla-Stolar.

Undertecknad får för den ärade allmänheten rekommendera sina välgjorda arbeten af alla sorters Stolar, såsom sals-, för- makt-, pinn- & gungstolar samt sals-, serverings- och nattduksbord m. m. Beställningar utföras skyndsamt och till billigaste priser. Illustrerad priskurant sändes, då enkelt porto bifogas.

Postadress:

J. LINDHOLM,
Öster-Våla.

Hotell Kinnekulle,
Råbäck.

(Telegrafadress Kinnekulle. Rikstelefon.)
Hotellet, beläget å en af Kinnekulles vackraste platser (vid Råbäckens järnvägsstation, Hellekis ångbåtshamn), rekommenderas i turistens och resandes välvilliga bägkomst. Direkta tågförbindelser. Förstklassig restaurang. Moderata priser. Inackordering på längre eller kortare tid.
Clara Jacobson.

CROSSE & BLACKWELL, LTD

LONDON.

Etablerad 1706. Hofleverantörer till H.M. Drottningen af England.
PICKLES, SÅSER, MARMELADER.
erhållas hos alla större specerihandlare inom riket.

Nya Blå Hand,

Skönfärgeri & Kemisk Tvättanstalt.

Kappor, Koftor, Klädningar, Herrkostymer, Uniformer, Handskar, Kravatter färgas och kemiskt tvättas.

OBS! Fläckuttagnig verkställes dagligen Smålandsgatan 9.
Butiker: Holländaregatan 13, A. T. 4633. Linnégatan 22, A. T. 10296. Brännkyrka- gatan 2, A. T. 3439. Hornsgatan 11, A. T. 30173 — Fabrik: Löfholmen, A. T. 3426.

Wettergrens Manufakturaffär,

— Göteborg —

sänder på begäran och franko direkt till förbrukare proffer på säsongens nyheter i

Klädningstyger

i siden, ylle och bomull,

Rikstel. 1781.

Begär proffer!

MODE DE PARIS.

ALMA FAHLSTRÖM,

10 Birger Jarlsgatan 10, 1 tr.

Hemkommen från Paris, medför ett stort urval PARISER-MODELLHATTAR, eleganta PARASOLLER och PARAPLYER, BLUSAR, UNDERKJOLAR, MOR- GONKOFTOR och JABOTS, oklädda HATTAR, BLOMMOR, PLYMER, BAND, PLYMBOAS, FJÄDRAR, FLOR af finare sorter, CHIFFON och GÄRNERINGS- ARTIKLAR till kläder.
Klädningar förfärdigas efter nyaste mode till moderata priser.

Köp alltid radiatorsmör!

Textilafdelningen

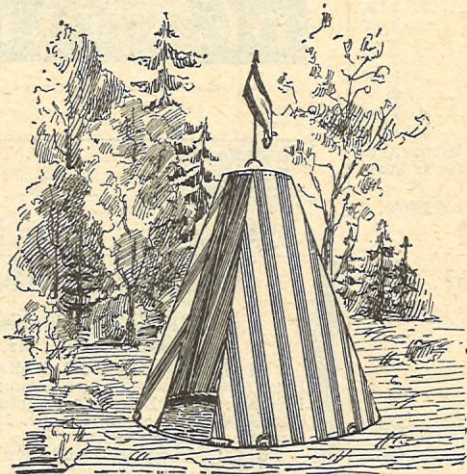
THYRA GRAFSTRÖM.

Gardiner af boj och lärft samt af tunnare hvita, hem- väfda tyger.

Kuddar af lärft, stramalj, kläde och siden.
Borddukar. Serveringsdukar. Bordlöpare.
Thehuvar. Korgar m. m.

Såväl färdiga som påbörjade arbeten.
Materialier af alla slag.

K. M. LUNDBERG.

Fristående automatiska Barn- och Turisttält.

Dessa tält kunna på en min- nut uppsättas och nedtagas. Behöfva ej fastgöras i marken. Oberoende af bläst, varaktiga och solida. Då tälten kunna uppsättas så väl vid sjöstränder som ock å hvilken annan plats som helst i det fria, äro de lika lämpliga till såväl lek- stugor för barn som bad- och turisttält.
Tältets vikt 11 1/2 kg. Höj- den 190 cm. Tältduken af prima vattentät, rödrandig markisväf.
Tältet tillerkändes diplom för hedersomnämmande vid all- männa konst- och industri- ställningen i Stockholm 1897.
Pris 18 kr. st. Allt mot för- skottslikvid eller efterkräf.
Ingående rekvisitioner exp- edieras samma dag, de anlända.
Gustaf Wiséns Bokhandel,
Östersund.

Kärringöns Hafsbad,

Bohuslän.

Beläget 1/2 mil till hafs utanför Oroust mellan Lysekil och Marstrand. Ypperlig rekreatjonsort. Hafsluft. Segling. Fiske. Salta bad. Luftbad. Gyttebad. Massage. Sjukgymnastik. Elektricitet. Utförliga prospekt sändas på begäran. Medicinska för- frågningar besvaras af Badläkaren **FREDRIK LINDSKOG**, adress till 1 juni Stock- holm, Klara Östra Kyrkogata 8. Rikstelef. 4711. (G. 81233)

Isskåp

(patenterade).

Stor isoleringsförmåga, 50 % lättare än de vanliga. Vackra och hållbara från

Tranås Snickerifabrik, Tranås

Begär katalog. Rikstelefon nr 16.

Fru Sofia Larsson, Jönköping.

”Örtmixtur”

för magsjukdom.

Har rönt exemplös framgång. Flera tu- sen människor välsigna den. Rekommen- deras af läkare och barnmorskor. 6 fl. på en sats kosta 4.40 pr sats. Sändes på järn- väg mot efterkräf, på båtar endast då den är förut betald. Uppgif den sort, som öns- kas af de tre sorterna. Endast hel sats sändes.
Nr 1. Hellsöande för kronisk förstopp- ning, magkatarr m. m.
Nr 2. Halffösande för magsyra, kolik, gallsten m. m.
Nr 3. Bindande för tarmkatarr, diarré m. m. — Jönköping i januari 1899.
Rikstelefon.
Sofia Larsson, Östra Storgatan 63.
Jönköping.

MISS H. TILLSONS EFTR.,
2 Lästmakaregatan n. d.
(vid Stureplan).

Hygienisk ansiktsbehandling med ånga och massage. (Behandling och bort- tagning af finnar, fräcknar, pormaskar, frost, rodnad, ryckor, generande hårväxt m. m.) **Pedicure.** (Behandling af frost- skador, inväxta naglar, liktornar m. m.) **Manicure.** (Handens och naglarnes sköl- sel och försköning.) Personlig mottagning kl. 10—12. Öfriga tider efter tillsägelse pr Tel. Brunkeberg 6 02. Elever mottagas.

Härmed meddelas ärade kunder att

**Swartvaru-
Magasinet**

flyttat

från 14 Västerlångg. till

65 Regeringsgatan 65

1 tr. upp.,

ingång från Lästmakaregatan.

OBS! Nyheter för våren äro nu inkomna. Beställningar å klädning- gar emottagas och utföras å egen atelier.

Proffer sändas franko på begäran.

Hämorrojder.

Såsom fördelande vid blodstockningar och ett godt medel mot sårnader i allmänhet, har Salubrin fått en viktig användning så- som behandlingsmedel mot hämorrojder. Det bör användas af den utspädning och på det sätt, som i beskrifningen om Salubrin angifves, dock bör man icke uraktlita att rådfråga läkare för erhållande af speciella uppgifter och råd, hvad som är att iakttaga till förekommande af uppkomsten af hämor- rojder.

Doktor F. Lendgiels'

äkta patenterade

**Björk-
Balsam,**

Denna balsam borttager finnar, fräcknar, leverfläckar, solbränna, näsrodnad, por- maskar och andra hudåkommor.
Betryktes t. ex. om aftonen ansiktet eller andra hudställen med denna björkbalsam, åå afskilja sig följande morgon nästan omärk- liga fjäll af huden, hvilken därigenom blir- ver bländande hvit och mycket fin.
Ett krus balsam kostar 3.50. Den där- till hörande Opo-pomada och Benzoës-tvål säljes å 1 kr. pr st. eller 5.50 satsen.
Med hvarje krus följer bruksanvisning jämte flere intyg af kände, framstående lä- kare om dess utmärkta och välgörande egen- skaper. Försäljes i Stockholm hos

Ivar L. Bohman,

53 Drottninggatan 53.

Obs! Sändes till landsorten mot insänd likvid, postförskott eller efterkräf.

Inteckningsbolaget.

— Stockholms Intecknings-Garanti-Aktiebolag. —
Hufvudkontor: **Malmtorgsgatan nr 1,**
öppet 10—8.
Afdelningskontor: **Biblioteksgatan nr 13,**
öppet kl. 1/2 10—3.

Depositionsränta 5 proc.
Upp- och Afskrifningsränta 3 ”
Sparkasseräkning (vid Afd.-kont.) 4 1/2 ”
På kapitalräkning å 6 mån uppsägning godtgöres Bankens högsta depositionsränta och tillämpas vid inträffande ränteförändring den nya räntesatsen omedelbart utan före- gående uppsägning. (S. T. A. 55187).

Sv. Panoptikon

Stockholm.

* Största sevärdhet. *

**KNEIPP Vattenku-
anstalten**

BORG. Begär prospekt. NORRKÖPING

Asthmahonung,

gammalt, välkändt medel mot asthma. burkar om 1/2 liter. Pris för burk kr. 3.50 Sändes mot postförskott eller efterkräf. B. Redes af Fru I. W. LUNDBLAD, Lilj. Vattugatan 24. Allm. Tel. 7668, Stockholm Rikstel. 2286. (G. 79738)

Te,

flere sorter hos
G. ELFVING,
Riddaregatan 11 A.

Liktornslösningsmedel.

Detta utmärkta medel, hvarigenom de svåraste liktornar inom trenne dagar upplöses och borttagas, försäljes å 1 kr. pr sats Stockholm endast hos C. F. Dufva, Drot- ninggatan 41. Till landsorten franko m. 1 kr. 20 öre i 10-öres frim. af M. Malin- ström, Upsala. Se utförlig annons jäm- läkareintyg i Idun för den 20 maj.

EN UNG DAM, som ämnar tillbringa nå- ra veckor af sommaren i Lysekil, önska göra upp sällskap med en ung fru eller flicka, som har samma sommarplaner. Sv- torde adresseras till R. P. n:o 7, Burea- N:o 62, poste restante, Paris. (875)

Skolgossar

i ålder mellan 10 och 15 år mottagas v- höstterminens början i godt bildadt her- där föräldravård och omsorgfull tillsyn å nas barnen. Vidare upplysningar erhåll- under juni och juli månader af *Majorskas Atterbom, Göteborg.* (874)

Nytt! »Choclait» (Chocolat au lait)

Högsta närande födoämne i fast form Hygienisk, absolut bakteriefri. För barn o- svaga personer. Liten volym, starkt närings- ämne. För sportmän, militärer etc. Fri **Amedée Kohler & fils, H. M. Drottning- gens hofleverantörer**, chokoladfabrik i La- sanne. Begär »Choclait till åtning» (finn- äfven till kokning) i bättre Specieraffär- Konditorier samt hos **Herraz Percy Luck & Co.**

Begär äfven Kohlers specialiteter! *Chocolat à la noisette, Grandjeu, Fave O'clock, Lang de chats, »Le Petit Suisse, Grissini, Nap- litains, Nougat, Chocolat fondant, Cacao- bleckburkar etc. etc.*
I parti hos **John Åberg**, 23 Småland- gat. Rikst. 12 49.

GOD PENSION i Lübeck. Bästa tillfä- G att få lära tyska. Priset billigt.
Koch, hufvudlärare.

EN UNG, ANSPRÄKSLÖS, musikalisk landflicka önskar fortast möjligt inac- i god familj, mot 300 kr. pr år, helst i landet för att lära hushållsg. Svar t. »Värmlandsska», Arvika p. r. (872)

INACKORD. önskar frisk, bättre flicka i treflig fam. en månad i sommar. He- där hafsbad kunna erhållas. Sv. till »R.», Vexjö p. r. (868)

Sommargäster

mottagas i naturskönt belägen präst- gård vid sjö i södra Östergötlan
Adress: »Prästgård», Ramfall.
(G. 82779)

PENSIONAT.

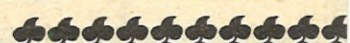
Fru Henrikson, Visby, är flyttad till Åke- hielmska villan vid Botaniska trädgården Hel eller delvis inackordering.

UTMÄRKT INACKORDERING till m- derat pris i fransk familj hos Madam Egly, 8 rue de la Barouillière, Paris. Ni- mare meddelar Redaktör G. F. Hedva- Gefle. (272)

ÅT SALTSJÖN,

med högst en timmes ångbåtsresa fr- Stockholm, önska några damer inackor- ring under sommaren. Svar till »B. E. H.», tidn. Iduns Byrå.

INACKORDERING ÖNSKAS under t- månader f. o. m. 20 juni för 16 års flic- i godt prästhus å landet, helst i södra Sv- rige. Önskemål: god, husmoderlig lednin- undervisning i hushållsbestyr, jänmånigt flic- sällskap och tillfälle till bad. Svar m- uppgift om villkoren till fru Siri Ljunggre Christianstad. (827)

Plats-annonserna

återfinnas i innerarket!

